

být součástí historie

Je prostorný, prosvětlený, z jeho oken se otevírá výhled na vzrostlé stromy jednoho z nejpoulnějších pražských parků a dýchají z něj dějiny. A už jsme zmínili, že dům, v němž manželé *Jan Žaloudek* a *Jolanta Trojak* s dcerou *Stellou* bydlí, postavil před sto lety slavný architekt *Jan Kotěra*?

V řadě domů lemujících Riegerovy sady okamžitě přitahuje pozornost svou odlišností. Většina činžáků se poslušně drží historizujících stylů přelomu 19. a 20. století plného balkonků, výčnělků, věžiček a nejrůznějších dekorativních motivů. Ne tolik dům číslo 4. Ten na první pohled zaujme strohou cihlovou fasádou připomínající spíš architekturu anglosaského světa.

Pro knižního nakladatele a knihkupce *Jana Laichtera* jej navrhl a v letech 1908 až 1910 postavil architekt *Jan Kotěra*, který do budovy zakomponoval jak kancelář nakladatelství v přízemí, tak rezidenci jeho majitele v prvním patře. Oba prostory propojil schodištěm a zbylo ještě několik pater na skoro desítku dalších bytů. Ve 30. letech 20. století přibyla i nástavba od neméně slavného architekta *Pavla Janáka*.

Jan Žaloudek a *Jolanta Trojak* s dcerou *Stellou* obývají velkoryse pojatý byt někdejšího nakladatele, v němž se z doby před sto lety jako zázrakem dochovala celá řada prvků i vybavení. Pro oba je příležitost žít v tak mimořádné rezidenci něco jako splněný sen. *Jan* je totiž architekt a *Jolanta* historička umění a spisovatelka. Všechno do sebe přirozeně zapadá, jako by to tak mělo být odjakživa.

„Dům je puristický,“ pochvaluje si *Jan Žaloudek*. „Je předzvěstí funkcionalismu, ale vybavení interiéru stále nese dozvuky secese. Je tu těžký nábytek se zdobnými florálními motivy a zlacením. Je vidět, že byl postaven v době, kdy vznikl i *Obecní dům*. Jako architektovi se mi líbí, jak se tu snoubí tradiční přístup k architektuře 19. století s nástupem modernismu, kdy ještě neexistoval dům-stroj, ale spíše dům-hrad.“

Zatímco dnes má *Laichterův dům* pevné místo v encyklopediích, po svém dokončení vyvolával spíše negativní reakce. „V době, kdy byl postaven, nebyl přijatý příliš kladně,“ doplňuje *Jolanta Trojak*. „I dnes vzbuzuje smíšené reakce. Sledujeme to na exkurzích, které nám chodí pod okny a dívají se, jak stavba vyloženě vyčnívá z řady.“

V téměř dvousetmetrovém nakladatelském bytě, jež si pronajímají od *Laichterových* potomků, žijí už šestým rokem a stále o něm mluví s nadšením. Přitom na něj narazili vlastně náhodou. Původně rodina žila přes řeku na *Letné*, ale *Jana Žaloudka* něco stále táhlo na *Vinohrady*. Začali se tedy rozhlížet po bytech, ale dlouho žádný vhodný nenacházeli a už téměř házeli flintu do žita. Během dovolené na *Sicílii* jen tak zkusmo mrkli na internetový realitní portál a nemohli uvěřit vlastním očím, když mezi inzeráty objevili tuto architektonickou perlu.

„Je s podivem, že tenhle byt dlouho nikdo nechtěl,“ říká *Jan*. „Je sice velký, ale má jen dvě ložnice, takže pro většinu lidí není praktický. Mně se líbí, jak je i po sto letech funkční a jak je jeho interiér uzpůsobitelný. Je to otevřený systém.“

Když vstoupíte, uvítá vás skromné zádveří, ale po pár krocích se naplno vyjeví výjimečnost interiéru. Po pravé straně vejdete do prostorné kuchyně, jež pohodlně pojme kuchyňskou linku i velký jídelní stůl pro šest lidí a kterou zalévá světlo plynoucí dovnitř rozměrnými okny s výhledem do dvora – mimochodem i v něm je *Kotěrův* podpis v podobě částečně dochované kašny. Centrální halou, která je vybavena dobovými vestavěnými skříněmi se →

Jan má na sobě oblek *Hugo Boss*, boty *Kavat*. *Jolanta* má na sobě oblek *Acne Studios* a boty *Toteme*. *Stella* má kašmírový svetr *Loulou studio*. Na stěně visí grafika od *Marie Makeevy*.

1 Stolek Coffee Boy od Master & Master doplňuje křeslo, které bylo vyrobeno podle návrhu Jolantína dědečka Dominika Trojaka. Koberec je z Marrákeše, vintage lampa z bazaru, hlava Buddy z Thajska a vlněný přehoz z Porta.
2 Obraz od Tomáše Jetely, pod ním pohovka Normann Copenhagen, na mramorovém stolku Qurated stojí váza studio Kakao, vintage lampa je z bazaru.

3 Obraz od Tomáše Jetely, pod ním pohovka Normann Copenhagen, na mramorovém stolku Qurated stojí váza studio Kakao, vintage lampa je z bazaru.
4 Dřevěný stůl na zakázku podle Janova návrhu, červené židle jsou z Vitry, ostatní z bazaru. Svítidlo Muuto, koberec Nila, malované mísy z Maroka a Sicílie.

Jan má na sobě svetr Closed, kalhoty COS; postel Javorina, přehoz a tapiserie Ferm living, koberec z Marrákeše.

1 Stella má na sobě šaty od Jakuba Polanky a svetr Jungle Folk. Stůl byl vyroben podle Janova návrhu, červená židle Vitra, další vintage z bazaru. Závěsné svítidlo je značky Muuto, na stole ručně malované mísy z Maroka a Sicílie. 2 Stolek Coffee Boy, Master & Master, na zdi sbírka grafik: Jiří Kolář, Zdeňka Istler, Kamil Lhoták, František Muzika a další. Původní vestavěný nábytek navrhl architekt Jan Kotěra.

scesním kovářím, se prochází do obývacího pokoje s knihovnou, třemi pohovkami, velkým stolem a výhledem do parku. Po jeho pravé straně najdete dětský pokoj a nalevo se vchází do pracovny, za níž je ložnice rodičů. A právě pracovna tvoří jakýsi zlatý hřeb bytu a zřejmě i důvod, proč tak dlouho hledal své nové nájemníky. Nevelká průchozí místnost je zařízena dodnes skvěle zachovaným dřevěným nábytkem na míru včetně Kotěrou navržené židle a závěsné lampy – z každého centimetru je cítit, že tady se psaly dějiny.

To, co jiní brali nejspíš za zbytečný prostor, pro něž neměli využití, architekt a historička umění ocenili. „Kdo dnes využije pracovnu,“ uvažuje Jolanta. „Mně naopak vyhovovala. Kde jinde psát román než za stolem nakladatele?“

Jolanta Trojak studovala literaturu, ale nakonec absolvovala dějiny umění. Už během studií pracovala jako časopisecká redaktorka – mimo jiné byla

u počátku Dolce Vity –, poté si založila vlastní galerii, v níž zastupovala umělce jako Adam Holý, Richard Loskot či Pavla Sceranková, ale pak se rozhodla jít za svým původním snem: napsat román. „Už od dětství jsem věděla, že chci napsat knihu,“ říká. Ale netušila, že to bude dlouhá cesta, neboť svou první knihu za Laichterovým stolem psala pět let. Došla však až na konec a román s názvem Svatava, jež vydává nakladatelství Host, začátkem října posílá do knihkupectví. Také Jan to ke své profesi architekta vzal po studiích na ČVUT a UMPRUM oklikou. „Tíhl jsem i k jiným oborům: grafickému designu a fotografii,“ vysvětluje. „Vyhovoval mi multidisciplinární přístup.“ Už na škole spoluzaložil reklamní agenturu pro neziskové organizace Družina, v níž po absoloriu zakotvil. Architektem je opět poslední tři roky a soustředí se na rodinné domy, interiéry a krajinné prvky. →

Stejně jako je různorodá jejich dosavadní kariéra, nese se i byt v eklektickém duchu: staré se mísí s novým, strohé se zdobným. Část vybavení si rodina přinesla ze svého dřívějšího letenského bytu – například knihovnu v obývacím pokoji, kterou vytvořili výtvarník Michal Bačák a designérka Michaela Tomišková ze studia Dechem –, jiné si nechala vyrobit na míru. Parketové podlahy pokrývají koberec z Maroka, na nichž stojí křesla s trubkovou konstrukcí, jež nechal vyrobit Jolantin dědeček, výrobce kabelek z Orlové. Na řadě míst v bytě narazíte na jasně rozpoznatelné kousky z dílny značky Master & Master, neboť její zakladatelé jsou dlouholetí rodinní přátelé. A umělecká díla rozesetá po bytě zase odrážejí Jolantinu éru galeristky – na stěně visí obraz Tomáše Jetely, v rohu stojí světelný objekt Adama Holého. Díky směsici stylů, tvarů a barev je byt impozantní a zároveň vyzařuje velmi poklidnou atmosféru.

Přestože si její manželé zamilovali, staví si u Tábora dům podle Janova projektu. Stejně jako stávající byt bude i tato stavba prodchnuta historií, neboť vyrůstá na pozemku barokní užitkové zahrady s tři sta let starými stromy. „Plánujeme jej využívat zatím rekreačně,“ říká Jan. „Dcera Stella chodí do primy, a tak chce rozhodně zůstat v Praze, ale časem bychom v něm rádi žili dlouhodobě – a jednou nohou zůstali v Praze.“ Mají tady totiž velké plány. Spolu s Laichterovými potomky chtějí slavnému pražskému domu vdechnout nový život, otevřít i svůj byt společenským akcím, a navázat tak na jeho minulost. „Na večírky sem chodíval už Tomáš Garrigue Masaryk, protože Jan Laichter byl jeho nakladatelem,“ říká Jolanta. „Cítíme velkou vděčnost, že tu jsme. Chtěli bychom pořádat večere a společenské akce a s úctou naplňovat ducha místa.“ Začít mohou hned představením Jolantina prvního románu. **Ě**

1 Kovový svícen ve tvaru lebky z Mexico City, parůžek nalezený na rodinném pozemku v Kamenné Lhotě, figurka slona je dárek od babičky (původ neznámý). 2 Jolanta má na sobě šaty od Jakuba Polanky, náušnice od Dick Wolf.

Původní vestavěná knihovna i světlo podle návrhu architekta Jana Kotěry.

